

17-07-

† Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

ΟΡΘΡΟΣ

ᾠχος λη Πα

^{Μ Κ}
^χ ^χ ⁹ Θε ο ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η
^χ ⁹ μιν ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^χ ⁹ εν
ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ι ου ^χ ⁹

Στίχος 1. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ ὡς ἄνω)

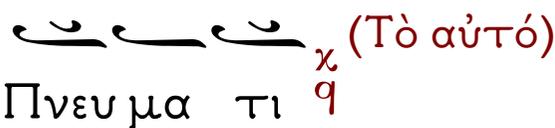
Στίχος 2. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

^χ ⁹ Θε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^χ ⁹
ευ λο γη με νος ο ερ χο με νος ^χ ⁹ εν ο νο
μα τι Κυ ρι ι ι ι ου ^χ ⁹

Στίχος 3. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὡς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. α'

Ἦχος λή Πα

 του εχ θρου τας ε νε δρας ρυ μη δι ε φυ
 γες και αυ τω προσπλακεισαυ πε ρη κον τι
 σας και εκ Θε ου την δα ψι λη χα ριν α
 πει λη φας α πο σο βειν εκ των πι στων
 παν τα κιν δυ νον δει νον και νο ο σους τας
 λυ μαινω ω δεις δι ο πρεσβευε τω Κυ ρι
 ω υπερ η μων Μα ρι να ε ενδο ο ξε
 Δο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω
 Πνευ μα τι (Τὸ αὐτό)

^χ ^χ ⁹
⁹ **Κ**αι νυν και α ει και εις τους αι ω

^χ
 νας των αι νων α μην ⁹

^χ ^κ ^χ ⁹
⁹ **Χ**αι ρε Πυ λη Κυ ρι ου η α δι ο δευ

^χ ⁹
 τος ⁹ χαι ρε τειχος και σκεπη των προ στρε χον

^χ ⁹
 των εις σε ⁹ χαι ρε α χει μα στε λι μην και α πει

^χ ⁹
 ρο γα με ⁹ η τε κου σα εν σα ρ κι τον ποι η

^χ ⁹
 την σου και Θε ον ⁹ πρε σβευ ου σα μη ελ λει

^χ ⁹
 πης ⁹ υ περ των α νυ μνου ουν των και προ σκυ

^χ ⁹
 νου ουν των τον το ο κοον σου ου ου ου ⁹

Καθίσματα.

Μετὰ τὴν α' Σπυχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ δι' ἀγνείας τὴν ψυχὴν ὠραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὥσπερ ἄμωμος νύμφη· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων Μαρίνα πανεύφημε.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θ**εοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τοσοῦτων κινδύνων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Μετὰ τὴν β' Σπυχολογίαν. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὡς ἄμωμος ἀμνάς, καὶ ἀγνή τῷ Κυρίῳ, συνήφθης μυστικῶς, ἐν σεμνότητι βίου, τῷ κάλλει τῆς ἀθλήσεως, σεαυτὴν ὠραΐσασα· ὅθεν εἴληφας, τῶν ἰαμάτων τὴν χάριν, ἰατρούουσα τὰ ἀρρωστήματα πάντα, δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφευγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἁμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην πανάμωμον.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κάθισμα.

ᾠχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἄνδρείαν καὶ φρόνησιν σὺ κεκτημένη, σεμνή, τελείως κατεπάλαισας, ὄφιν ἀρχέκακον, Μαρίνα πανεύφημε· ἤσχυνας Ὀλυβρίου, τὰς πικρὰς τιμωρίας, εὐφρανας ἄσωμάτων, τὰς χορείας ἀθλοῦσα· διὸ καὶ ἐορτάζομεν, μάρτυς, τὴν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Ἡ μόνη κυήσασα, τὸν Ποιητὴν τοῦ παντός, ἢ μόνη κοσμήσασα, τὴν ἀνθρωπότητα, τῷ τόκῳ σου Ἄχραντε, ῥῦσαί με τῶν παγίδων, τοῦ δολίου Βελίαρ, στήσόν με ἐπὶ πέτραν, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, αὐτὸν δυσωποῦσα ἐκτενῶς, ὃν ἐσωμάτωσας.

Τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ Ἦχου.

Ἦχος Γ̣τος
λ̣

^B
Γ̣
λ̣
Εκ νεοτητοσ μου ^Διπολλαα

πολεμει με παθη ⁶λ̣ αλλαυτος αντιλα

βου και σωσον Σωτηρμου ⁶λ̣ ^{Δίς} ⁶λ̣

^B
⁶λ̣ Οιμισουντες Σιων αισχυνθητεα

ποτου Κυριου ⁶λ̣ ως χορτος γαρ πυριε

σεσθεα πεζηραμμενοι ⁶λ̣ ^{Δίς}

^B
Γ̣
λ̣ Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

ω Πνευματι ⁶λ̣

^Π ^B
Γ̣
λ̣ Ἄγιω Πνευματι πασα ψυχη ζω

^Π ^B
ου ουται ⁶λ̣ και καθαρσει υψουται λαμπρυνε

ται λτη Τρι α δι κη Μο να α δι ι ε ρο

κρυ φι ως λ

και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τον αι ω νων α μην λ

Ἁ γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα

της χα α ρι τος ρει θρα αρ δευ ο ον τα α

πα σαν την κτι ι σιν προς ζω ο γο νι ι αν λ

Προκείμενον. ᾠχος δ΄.

Υ πο με νων υ πε μει να τον Κυ ρι

ον και προ σε σχε μοι και ει ση κου σε της

δε η η σε ως μου λ (Δίς)

Στιχ. **Κ**αὶ ἕστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου
καὶ κατεύθυνε τὰ διαβήματά μου.

Τό τρίτον. $\begin{matrix} \Gamma \\ \delta \\ \lambda \end{matrix}$ ^B — — — — —
Υ πο με νων υ πε μει

— — — — — $\begin{matrix} \Gamma \\ \delta \\ \lambda \end{matrix}$ — — — — —
να τον Κυ ρι ον και προ σε σχε μοι $\begin{matrix} \Delta \\ \delta \\ \lambda \end{matrix}$ και ει

— — — — — $\begin{matrix} \zeta' \\ \lambda \end{matrix}$ — — — — — $\begin{matrix} \Gamma \\ \delta \\ \lambda \end{matrix}$ — — — — — $\begin{matrix} \Gamma \\ \delta \\ \lambda \end{matrix}$ — — — — —
ση η κου σε $\begin{matrix} \zeta' \\ \lambda \end{matrix}$ της δε η η σε ω ως μου ου

— — — — — $\begin{matrix} \delta \\ \lambda \end{matrix}$
ου $\begin{matrix} \delta \\ \lambda \end{matrix}$

Ὁ Διάκονος: Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. Ὁ Ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ Χορός:
Ἄ και τω Πνευματισου Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Ὁ Διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ὁ Χορός:
Ἄ Δόξα σοι Κυριε δόξα σοι Ἄ

Ὁ Ἱερεύς: (Ἀνάγνωσις Ἐωθινοῦ Εὐαγγελίου)

Ὁ Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

Ὁ Ν΄ ψαλμός χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιᾶσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἄσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἦχος Δι

Δοξα Πατρι και Υιω και Α

γιω Πνευματι

Ταις της Αθληφορου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθητων ε

μων εγ κληματων

Και νυν και αι και εις τους αιωνας

των αιωνων Αμην

Ταις της Θεοτοκου πρεσβειαις ε

ελεημον εξαλειψον τα πληθητων ε

μων εγ κληματων

^χ
^Δ **Θ** λε η σον με ο Θε ος ^Δ κα τα
 το με γα ε λε ος σου ^Δ και κα τα το
 πλη θος των οικ τιρ μων σου ^χ ^Δ ε ζα λει ψον
 το α νο ομημα μου ^Δ

Εἶτα τό Ἰδιόμελον. Ἦχος β'.

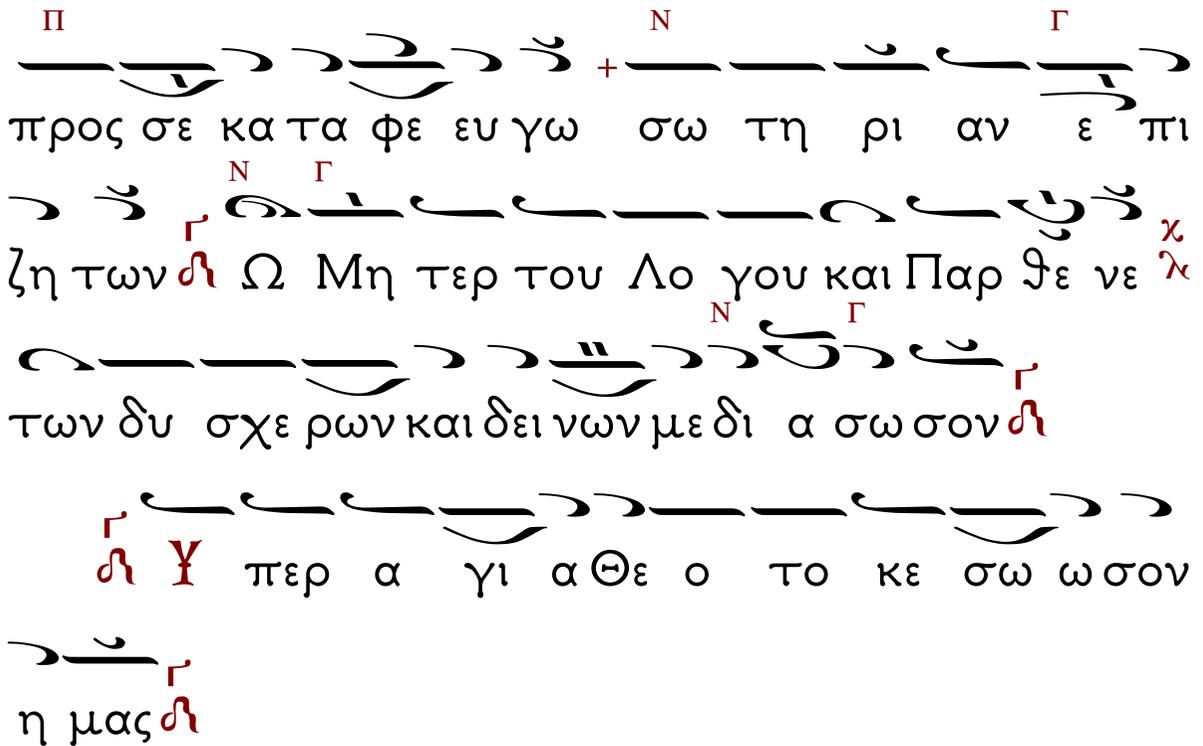
^Δ
^Δ **Ω**ς α λα βα στρο ον μυ υ ρου το αι
 μα σου προ σε νη νο χας τω σω νυμ φι ι ι
 ι ι ω Χριστω ^Δ Μα ρι ι να μαρ τυς α θλη
 φο ο ο ο ρε α η ητ τη η η η τε ⁶
 α ντα μει ψιν δε ει λη η φα ας στε ε φος
 α α α φθα α α αρ τον ^Δ παρ αυ του

ου ου ου α ξι α α α α γα α α α στε
 6. ο θεν και τον αρ χε κα ακον εχ θρον ω ραι
 οισ σου πο σι κα τε πα τη η σας ρ τη ε πι
 κλη σει του σω τη ρι ου ο νο μα τος του Σω
 τη η η ρος Χρι ι ιστου δι ο και ου
 ρα νι ων θα λα μων η ξι ω θης ως παρ θε
 ε νο ο ος και μα αρ τυς Χρι στου ου πο ο λυ
 υ υ α α α α θ λε ε ε ε

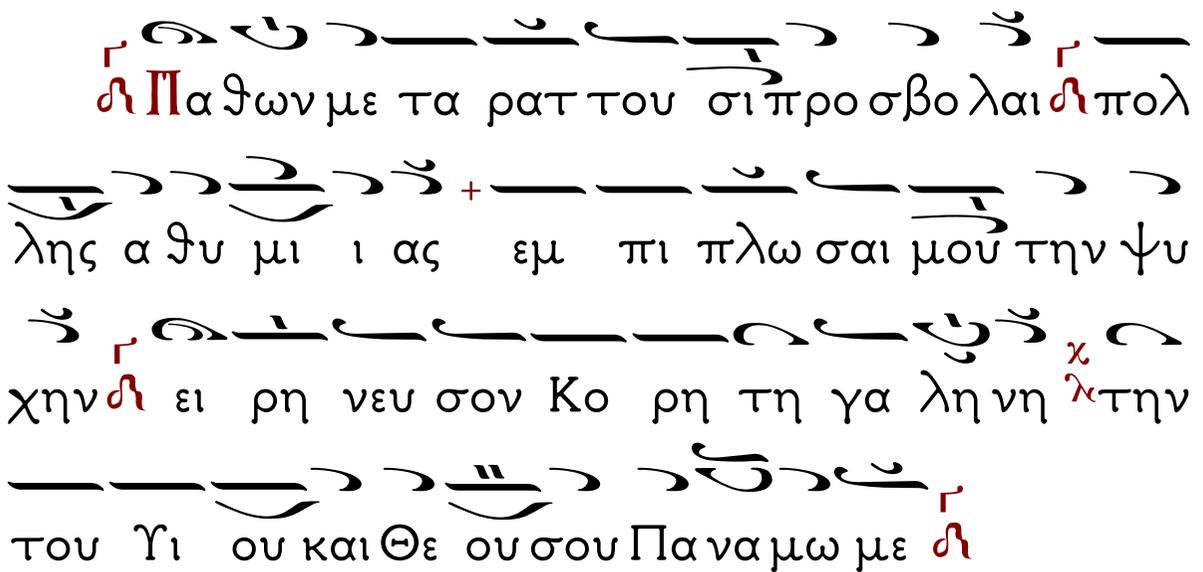
Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ΄).

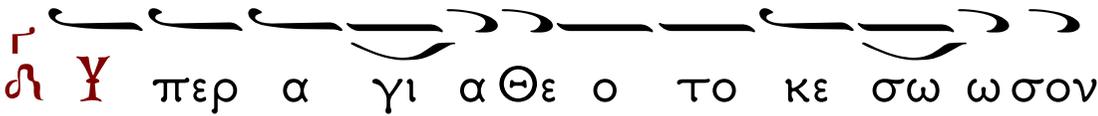
^χ ^Δ
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε
 ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶ (Δίς)
⁶ ^Δ
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η σον ⁶
⁶ ^Δ
⁶ Κυ ρι ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι
 ε ε λε η σον ^Δ Κυ ρι ε ε λε η
 σο ο ο ν ⁶

Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ,
 νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.
 Ἀμήν.

 Προς σε καταφευγω σωτηριαν επι
 ζητων Ω Μητερ του Λογου και Παρθενε
 των δυσχερων και δεινων μεδι ασωσον
 ημας Υπεραγια Θεοτοκοςωσον

Παθων με ταραττουσι προσβολαι, πολλης
 αθυμιας, εμπιπλωσαι μου την ψυχην.
 ειρηνευσον, Κορη, τη γαληνη, τη του Υιου και
 Θεου σου, Παναμωμε.

 Παθων με ταραττουσι προσβολαι πολ
 λης αθυμιας εμπιπλωσαι μου την ψυ
 χην ειρηνευσον Κορη τη γαληνη την
 του Υιου και Θεου σου Παναμωμε

 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

 η μας

Ὠτῆρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεόν, δυσωπῶ,
 Παρθένε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ
 νῦν προσφεύγων ἀνατείνω, καὶ τὴν ψυχὴν καὶ
 τὴν διάνοιαν.

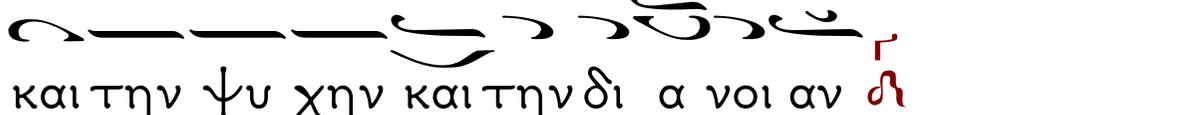
 Ω τη ρα τε κου σαν σε και Θε ον

 δυ

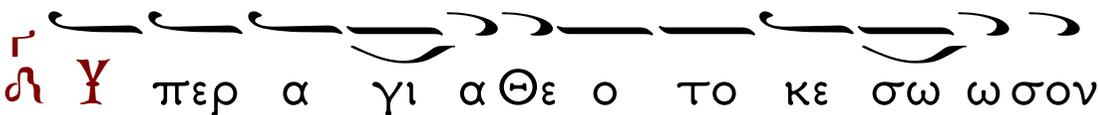
 σω πω Παρ θε νε λυ τρω θη ναι με των δει

 νων σοι γαρ νυν προς φευ γων α να τει νω

 και την ψυ χην και την δι α νοι αν

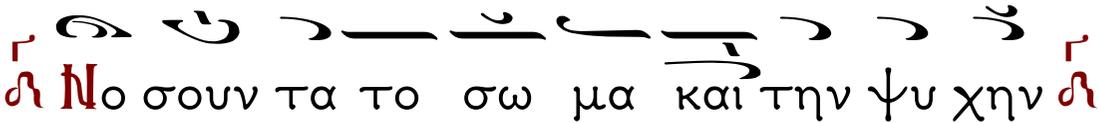

 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω σον

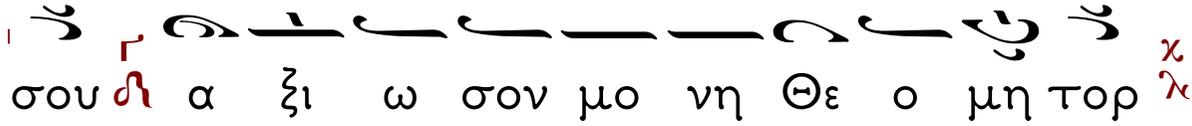

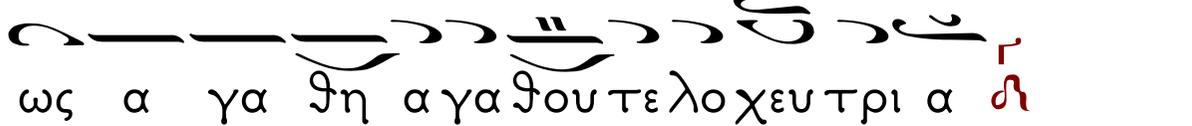
 η μας

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν,
ἐπισκοπῆς θείας, καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ,
ἀξίωσον, μόνη Θεομητορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε
λοχεύτρια.

Νο σου ν τα το σω μα και την ψυ χην

 ε πι σκο πης θει ας και προ νοι ας της πα ρα

 σου α ξι ω σον μο νη Θε ο μη τορ

 ως α γα θη αγα θου τε λο χευ τρι α

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἁγίας.

ᾠδὴ α'. ᾠχος πλ. δ'.

Ἦγρὰν διοδεύσας.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Χορεύουσα Μάρτυς περὶ Θεόν, καὶ τῶν λαμπηδόνων, πληρουμένη τῶν παρ' αὐτοῦ, αἴγλην μοι παράσχου φωτοφόρον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις καλλιπάρθενε.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον καὶ φθαρτὸν σοφῆ διανοία, κεχρομένη Μάρτυς Χριστοῦ, παρεῖδες ἐμφρόνως καὶ δικαίως, κατηξιώθης τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰκέτης προσέρχομαι σοὶ σεμνή, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, τῶν τοῦ βίου με δυσχερῶν, διάσωσον Μάρτυς ἀθληφόρε, καὶ τῶν παθῶν μου κατεύνασον τάραχον.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν τρίβον ὑπέδειξας τῆς ζωῆς, ζωὴν οὐσιώδη συλλαβοῦσα καὶ σαρκικῶς, κυήσασα ταύτην Θεομητορ, καὶ τὰ δεσμὰ τοῦ θανάτου διέρρηξας.

Κανὼν δεύτερος τῆς Ἀγίας.

ᾠδὴ α'. ᾠχος δ'.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρτύρων, περιφανῶς λαμπρότησι,
περιαστράπτουσα, περὶ Θεὸν χορεύεις ἱερῶς,
θεουμένη Πανεύφημε, καὶ φωτισμὸν πρεσβείαις
σου, παρεχομένη τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Στίχ. Ἀγία τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀθλήσει, τὴν ψυχικὴν νεώσασα, θεόφρον
ἄρουραν, τοῦ μαρτυρίου στάχυν γεωργεῖς,
γεωργῶ συντηρούμενον, τῷ τὴν ἰσχὺν σοι
πνεύσαντι, Παρθενομάρτυς ἀξιάγαστε.

Δόξα...

Πορφύραν, σῶν ἐξ αἱμάτων βάψασα, καὶ
στολισθεῖσα φαιδρῶς, περιφανῶς τὰ ἄνω
κατοικεῖς, ὡς παρθένος βασίλεια, καὶ θεϊκαῖς
λαμπρότησι, μάρτυς Μαρίνα κατηγλάϊσαι.

Καὶ νῦν...

Θεοτοκίον.

Δοχεῖον, χωρητικὸν γεγένησαι τῆς θείας
χάριτος, Θεογεννήτορ ἄχραντε· διό, σε Μαρίνα
ποθήσασα, παρθενικῶς ὀπίσω σου, τῷ σῷ Υἱῷ
προσαπενήνεκται.

Κανών τῆς Θεοτόκου.

ᾠδὴ γ'.

Ὁ Εἰρμός

ᾠχος λβ̣ —̣

^{χ̣} ^Μ ^Γ
 ρου ρα νι ας α ψιδοςοροφουρ γε Κυ
 ρι ε ρ και της εκ κλη σι ας δομητορ συ με
 στερε ωσον ^Δ εν τη α γαπητηση ^Δ των ε
 φε των η α κρο της ρ των πιστων το στηριγ
 μα μο νεφι λαν θρωπε ^Δ ις
 ρ Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ωσον
 η μας ρ

Προστασίαν καὶ σκέπην, ζωῆς ἐμῆς τίθημι,
 Σέ, Θεογεννήτορ, Παρθένε, σύ με κυβέρνησον,
 πρὸς τὸν λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἡ αἰτία, τῶν
 πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνη πανύμνητε.

Προστασιαν και σκεπην ζωης εμης
 τιθημι Σε Θεο γεννητορ Παρθενε συ
 μεκυβερνησον προς τον λιμενα σου
 των αγαθων η αιτια των πιστων το
 στηριγμα μονη πανυμνητε

Υπεραγια Θεο το κωσωω
 σονη μας

Ἰκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν ταραχὸν,
 καὶ τῆς ἀθυμίας τὴν ζάλην, διασκεδάσαι μου·
 σὺ γάρ, Θεόνυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης,
 τὸν Χριστὸν ἐκύησας, μόνη πανάχραντε.

Ἰκετεύω Παρθενε τον ψυχι κον
 ταραχον και της αθυμιας την ζαλην δι

α σκε δα σαι μου ^Δ9 συ γαρ Θε ο νυμ φε ^Δ9

τον αρ χη γον της γα λη νης ^Δ9 τον Χριστον ε

κυ η σας μο νη πανα χραν τε ^Δ9

^Δ9 Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σονη μας ^Δ9

Εὐεργέτην τεκοῦσα, τὸν τῶν καλῶν αἴτιον,
τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον, πᾶσιν ἀνάβλυσον·
πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ, τὸν
Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

^Δ9 Ευ ερ γε την τε κου σα τον των κα λων

αι τι ον ^Δ9 της ευ ερ γε σι ας τον πλου τον

πα σιν α να βλυ σον ^Δ9 παν τα γαρ δυ να σαι

^Δ9 ως δυ να τον εν Ι σχυ ι ^Δ9 τον Χριστον κυ

η σα σα Θε ο μα κα ρισ τε

Υ περ α γι α Θε ο το κε σω ω

σον η μας

Χαλεπαῖς ἄρρωστίαις, καὶ νοσεροῖς
πάθεσιν, ἐξεταζομένω, Παρθένε, σύ μοι
βοήθησον· τῶν ἰαμάτων γάρ, ἀνελλιπῆ σε
γινώσκω, θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν
ἄδαπάνητον.

Χα λε παις αρ ρω στι αις και νο σε ροις πα

θε σιν ε ξε τα ζο με νω Παρ θε νε συ μοι

βο η θε σον των ι α μα των γαρ α νε λ

λι πη σε γι νω σκω θε σαυ ρον Πα να μω με

+ τον α δα πα νη τον

Κανὼν πρῶτος τῆς Ἀγίας.
ᾠδὴ γ'. ᾠχος πλ. δ'.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεός.

^N
ⲁⲓ ⲁ γι α του Θε ου πρεσβευ ε υπε ρη

μω νⲁ

Οὐ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, οὐδὲ ξίφους ἀκμή, οὐ τυράννων ὠμότητες, οὐδὲ θάνατος, οὐ θηρῶν ἀγριότης, τῆς θείας ἐχώρισεν, ἀγάπης σε Πανόλβιε.

ⲁ Ου πυ υρ ου δε μα στι γες ου δε

ξι φους ακ μη ου τυ ραν νων ω μο τη τες ⲁ ου

δε θα να τος ου θη ρων α γρι ο της ⲁ

της θει ει ας ε χω ρισεν ⲁ α γα πης σε Πα νο

ολ βι ι ε ⲁ

^N
ⲁⲓ ⲁ γι α του Θε ου πρεσβευ ε υπε ρη

μων^ν

Υπῆρξας ἄσειστος καὶ ἀσάλευτος, ἐν καιρῷ περιστάσεως, πύργος πανένδοξε, εὐσεβείας κρηπίδα, θεμένη τῆς πίστεως, ἐν πέτρα Παμμακάριστε.

^ν Υ π η ρ ξ α ς α σ ε ι σ τ ο ς κ α ι α σ α λ ε υ τ ο ς
 ε ν κ α ι ρ ω π ε ρ ι σ τ α σ ε ω ς π υ ρ γ ο ς π α ν ε ν
 δ ο ξ ε ε υ σ ε β ε ι ε ι α ς κ ρ η π ι δ α θ ε μ ε
 ε ν η τ η ς π ι σ τ ε ω ς ε ν π ε τ ρ α Π α μ μ α κ α
 ρ ι ι σ τ ε

^ν Ἄ γ ι α τ ο υ Θ ε ο υ π ρ ε σ β ε υ ε υ π ε ρ η

μων^ν

Παρθένος ἐν μάρτυσιν ἐχρημάτισας, ἐν παρθένοις ἀήττητος, Μάρτυς γεγένησαι, τῷ Χριστῷ νυμφευθεῖσα, διπλοῦν σοι παρέχοντι, τὸν στέφανον πανόλβιε.

 Ἄ Παρ θε νος εν μαρ τυ σιν ε χρη μα τι σας

 Ἄ εν παρ θε νοις α ητ τη τος Ἄ Μα αρ τυ υς γε

 γε νη σαι Ἄ τω Χρι στω ω νυ μ φευ θε ι σα Ἄ δι

 π λ ο υ ν σο ι πα α ρ ε χ ο ν τι Ἄ τ ο ν σ τ ε φ α ν ο ν πα

 ν ο ο λ β ι ι ε Ἄ

Θεοτοκίον.

 Ἄ Υ πε ρα γι α Θε ο το

 κε σω σον η μας Ἄ

Ῥωσθέντες τῇ χάριτι, Θεοτόκον σε ὁμοφρόνως δοξάζομεν, σάρκα γενόμενον, τὸν τὸ εἶναι τοῖς πᾶσι· διδοῦντα γὰρ τέτοκας, καὶ κόσμον ἀνεκαίνισας.

Κανὼν δεύτερος.

Ὦδὴ γ'.

ᾠχος δ'.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ πάθος τοῦ ἀπαθοῦς, τοῦ νεκρωθέντος δι' ἡμᾶς νέκρωσιν, Μάρτυς σεμνὴ στέργουσα, τὸν μαρτυρικὸν θνήσκεις θάνατον.

Στίχ. Ἄγια τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μεγίστων ἐπιτυχεῖν, ἐφιεμένη δωρεῶν Πάνσεμνε, πόνους σαρκὸς ἔφερες, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ τῷ σώματι.

Δόξα...

Λιμάτων σου σταλαγμοῖς, τῆς ἀθείας τὴν πυρὰν ἔσβεσας, καὶ τῶν πιστῶν ἤρδευσας, ὦ Μαρίνα μάρτυς τὸ φρόνημα.

Καὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Κυρίως καὶ ἀληθῶς, σὲ Θεοτόκον οἱ πιστοὶ σέβομεν· σὺ γὰρ Θεὸν τέτοκας, σάρκα γεγονότα Πανάμωμε.

Μεσώδιον Κάθισμα.

ᾠχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Μαρίνα μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀνευφημοῦμέν σε πιστοί, ὅτι τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, ἐν τοῖς ποσὶ κατεπάτησας γενναιοφρόνως, καὶ γέγονας ἡμῖν, ἀνδρεία πίστεως, πᾶσαν τοῦ ἐχθροῦ, πατοῦσα δύναμιν· καὶ οὐρανόθεν ἔλαβες τὸν στέφανον, τῇ κορυφῇ σου αἰοίδιμε, Χριστὸν δυσώπει, σωθῆναι πάντας, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... *Θεοτοκίον.*

Κατεπλάγη, Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεύσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Κοντάκιον.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Παρθενίας κάλλεσι, πεποικιλμένη παρθένε, μαρτυρίου στίγμασι, στεφανωθείσα Μαρίνα, αίμασιν ἀθλητικοῖς τε ῥεραντισμένη, θαύμασι καταλαμφθεῖσα τῶν ἰαμάτων, εὐσεβῶς Μάρτυς ἐδέξω, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Ὁ Οἶκος.

Τῶ νυμφίῳ Χριστῶ, ἔρωτι τῆς καρδίας σου ἀπὸ βρέφους σεμνή πυρποληθεῖσα, ἔδραμες, δορκὰς ὡς διψῶσα πηγαῖς ἀειρύτοις, Παρθενομάρτυς, καὶ τῇ ἀθλήσει σεαυτὴν συντηρήσασα, ἐν τῶ ἀφθάρτῳ ὄντως τοῦ Κτίστου σου, νύμφη εὐκλεής, θαλάμῳ ἔφθασας ἐστολισμένη, πεποικιλμένη, στεφανηφόρος, νικητῆς λαμπαδηφόρος, εὐθαλής, ἀφθάρτου νυμφῶνος τυχοῦσα, καὶ δεξαμένη ὡς χρυσίον, βραβεῖα νίκης τῆς σῆς ἀθλήσεως.

Συναξάριον

Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίνης.

Χεῖρ δημίου τέμνει σε Μαρίνα ξίφει,

Χεῖρ Κυρίου χάριτι θεία δὲ στέφει.

Ἐβδομάτη δεκάτη Μαρίνα δειροτομήθη.

Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Σπεράτου καὶ Βηρονίκης.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή δ' ⁶ _λ ————— ⁶ _λ Την α νε ξι χνι αστον θει ει αν βου
 λην ⁶ _λ της εκ της Παρ θε ε νου σαρ κω σε ως ⁶ _λ
 σου του υ ψιστου ⁶ _λ ο Προ φη της Αβ βα κουμ
⁶ _λ κα τα νο ων ε κραυ γα ζε ^Δ δο ζα τη δυ
 να μει σου Κυ ρι ε ⁶ _λ
 Ὡδή ε' ⁶ _λ ⁶ _λ ζε στη τα συμ παν τα ⁶ _λ ε πι
 τη θει α δο ζη σου συ γαρ α πει ρο γα
 με Παρ θε νε ⁶ _λ εσ χες εν μη τρα τον
 ε πι παν των Θεον ^Δ και τε το κας α χρο
 νον Υι ον ^{z'} _λ πα σι τοις υ μνου σι σε ⁶ _λ σω τη
 ρι αν βρα βευ ον τα ⁶ _λ

Ὡδή στ' ⁶λ' Ψην θειαν ταυ την και παν τι μον τε λουν
 τες ε ορ την οι θε ο φρονες ^π9 της Θε ο μη
 το ρος ^π9 δευ τε τας χει ρας κρο τη σω μεν ^Δα
 τον εξ αυ της τε χθεν τα Θε ον δοξαζοντες ⁶λ'
 Ὡδή ζ' ⁶λ' Ουκ ε λα α τρευ σαν ⁶λ' τη
 κτι σει οι θε ο φρο νες ⁶λ' πα ρα τον κτι
 σαν τα ⁶λ' αλ λα πυ ρος α πει λην ⁶λ' αν δρει
 ως πα τη σαν τες χαι ρον τες ε ψα λλον ⁶λ' υ
 πε ρυ υμνη η τε ^π9 ο των Πα τε ρων Κυ ριος
^Δα και Θε ος ευ λο γη τος ει ⁶λ'
 Ὡδή η' ⁶λ' Ἄι νου μεν ευ λο γου μεν και προ

σκυνοῦμεν τὸν Κυρίον ⁶λ

⁶λ Παιαῖδας εὐαγείς ἐν τῇ καμίνῳ

^Δοτοκόκος τῆς Θεοτοκουδίσσῳ

σατο ^Δτοτεμέντυπουμένος ⁶λ νυνδε

ἐνεργουμένος ^π9 τῆν οἰκουμένην ἅπασαν

+ αγγελοφάλλουσαν ^Δτον Κυρίον υ

μνεῖ τεταεργα ^π9 καὶ ὑπερφύουτε ^Δεις παν

τας τοὺς αἰωῶνα ἀσ ⁶λ

τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα.

Τιμιωτέρα Ἦχος Γ^{τος} λ

Στίχος α' ^{Γ^M} ^B
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου

τον Κυ ρι ον ⁶ λ και η γαλ λι α σε το

πνευ μα μου ^{Γ^λ} ⁶ λ ε πι τω Θε ω ω τω σω

τη ριμου ⁶ λ ^B

⁶ λ Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ⁶ λ και

εν δο ζο τε ραν α συ γκρι τως των Σε ρα

φιμ ⁶ λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κου σαν ⁶ λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ

νο μεν ⁶ λ

Στίχος β' ^{Γ^B} ⁶ λ ⁶ λ Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πεινωσιν της δουλης αυτου ⁶λ ι δου
 γαρ απο του νυν ⁶λ ^χμα καρι ουσι με πα
 σαι αι γενεαι ⁶λ
 B
⁶λ Την Τιμιωτεραν των Χερουβιμ ⁶λ και
 εν δοξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφιμ
⁶λ την αδιαφορωσ Θεον Λογον τεκου
 σαν ⁶λ την οτως Θεοτοκον σε μεγαλυνο
 μεν ⁶λ
 Στίχος γ' ⁶λ ^χ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ ⁶λ
 Οτι εποιησε μοι μεγα
 λεια ο δυνατος ⁶λ και αγιον το
 ονομα αυτου ⁶λ και το ελεος αυτου

εν δο ζο τεραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ

⁶λ την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου

σαν ⁶λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν ⁶λ

Στίχος ε' ⁶λ ^χΚα θει λε δυ να στας α πο θρο

νων και υ ψω σε τα πει νους ⁶λ πει νων τας ⁶λ ε

νε πλη σεν α γα θων ^Δκαι πλου του ουν τας ε

ζα πε στει λεν κε νους ⁶λ

⁶λ ^Μτην Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δκαι

+ εν δο ζο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα

φιμ ^Π ^Δτην α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

σε μεγαλυνομεν

6
λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' ᾠδὴ τῶν Καταβασιῶν.

^π₆^λ^B Ἄ πας γηγενης ⁶_λ σκιρτατωτω πνευματι
 λαμπαδουχουμενος ⁶<sub>λ^N πανηγυριζετωω
^B δε ^π₉ αυλωννωων φυσιςγεραιρουσα
⁶<sub>λ^N τα ^Δ ιερα θαυμασια της Θεο
 μητοορος ^Δ και βοαααατω ^Δ χαιροις
 + ^B παμμακαριστε Θεοτοκε Αγνη
 αειπαρθε νεεεεε ⁶_λ</sub></sub>

Ἐξαποστειλάριον.

Ἦχος γ'.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Μαρίνα μάρτυς Κυρίου, καὶ καλλιπάρθενε
νύμφη, ῥῦσαι λαόν σου καὶ πόλιν, ἐκδυσωποῦσα
τὸν Θεόν, ὅπως ῥυσθῶμεν οἱ πάντες, φθορᾶς
ὀργῆς καὶ κινδύνων.

Θεοτοκίον.

Χρυσοπλοκώτατε πύργε, καὶ δωδεκάτειχε
πόλις, ἡλιοστάλακτε θρόνε, καθέδρα τοῦ
Βασιλέως, ἀκατανόητον θαῦμα, πῶς γαλουχεῖς
τὸν Δεσπότην.

Εἰς τοὺς αἶνους.

ᾠχος Ἱ Πα

^Π ^χ ^π ^Β ^Π
 υ ε π α α α σα πνο η αι νε σα α τω
^Μ ^Π ^Β
 ω το ον Κυ υ υ υ ρι ι ι ον αι
^Δ
 νει τε τον Κυ ρι ον εκ τω ω ω ω νου ρα
^Δ
 νω ω ων αι νει ει ει τε α α αυ το
^π ^π
 ο ο ον εν τοι οις υ υ υ ψι ι ι ι στοις
^π ^π
 σοι πρε ε ε ε πει υ υ μνο ος τω Θε ε
^ω ^ω
^Β ^λ
^λ ^Δ
 αι νει ει ει ει τε α αυ τον πα αν
^Π ^Β
 + τες οι Α αγ γε ε ε λοι α α αυ του αι
^Μ ^Δ
 νει ει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να

 α α μεις α α αυ του ^Δ σοι πρε ε ε ε πει

 υ υ μνο ος τω Θε ε ω ω

6
λ

Εἰς τοὺς Αἶνους, ψάλλομεν
 Σπικηρὰ Προσόμοια,
 ᾠχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

 Ἀι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να

 σταις αυ του αι νει τε αυ τον κα τα το

 πληθος της με γα λω συνης αυ του

Πολυώδυνα βάσανα ὑποστῆναι πανένδοξε,
 ἀνδρικῶ φρονήματι ηὔτομόλησας, καὶ τῶν
 Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας, καὶ
 τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν
 καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον θεῖναι,
 σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς
 κατεφώτισας.

 Ἀι νει τε αυ τον εν η χω σαλ πι γ

 γος αι νει τε αυ τον εν ψα λτη ρι ω και

 κι θα ρα

Πολυώδυνα βάσανα ὑποστῆναι πανένδοξε,
 ἀνδρικῶ φρονήματι ἠῦτομόλησας, καὶ τῶν
 Ἑλλήνων σεβάσματα, ὡς κόνιν ἐλέπτυνας, καὶ
 τὸν τύραννον ἐχθρόν, ἀθληφόρε πανεύφημε τὸν
 καυχώμενον, ὑπεράνωθεν ἄστρον θρόνον θεῖναι,
 σὺ κατήσχυνας Μαρίνα, καὶ τοὺς λαοὺς
 κατεφώτισας.

 Ἀι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και

 χο ρω αι νει τε αυ τον εν χορ δαι αις

 και ορ γα νω

Τὸν ἀρχέκακον δράκοντα, τὸν τὴν Εὐάν
 γυμνώσαντα, παραβάσει πρότερον, Μάρτυς
 ἔνδοξε, διὰ Σταυροῦ ἀπενέκρωσας, ἀγῶσι
 δεσμεύσασα, τοῖς σεπτοῖς σου εὐσεβῶς,
 Χριστὸν δύναμιν ἔχουσα, ὃν ἰκέτευε, ἐκ φθορᾶς
 καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει
 ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

 Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ

 η χοις αι νει αυ τον εν κυμ βα λοις α

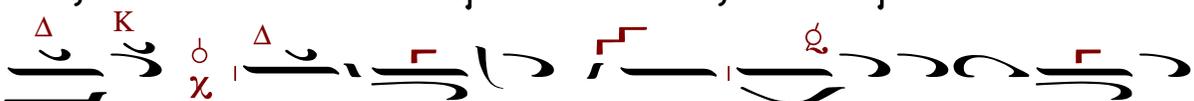
λ α λ α γ μ ο υ ⁶ πα σα π νο η ^χ α ι ν ε σα α τ ω
 τον Κυ ρ ι ο ν ⁶

Ωσπερ προΐκα πολύτιμον, τῷ νυμφίῳ
 προσήγαγες, Ἀθληφόρε ἔνδοξε δῆμον ἅγιον, τοῖς
 θαυμασίοις πιστεύσαντα, οἷς πίστει ἐτέλεσας,
 ἀνωτέρα καὶ ποινῶν, καὶ πυρός καταφλέγοντος,
 καὶ στρεβλώσεων, ἐν Χριστῷ δεικνυμένη τῷ
 τὴν νίκην, οὐρανόθεν σοι παρθένε, θεουργικῶς
 χορηγήσαντι.

Ἦχος λ̣ π̣ Πα̣ χ̣ Π̣
 ε̣ ε̣ Δο ο ο ζα Πα α τρι ι
 ι ι και Υι υι ω και Α γι ι ω Πνε ευ
 μα α α τι
 Ἄ θλη τι κην ο δε ευ σα α σα α
 α ο ο δον προ γο νι κην ε ζε φυ υ
 γε ες βου λην Μα ρι ι ι ι ι ι ι
 ι να α α α ἠπανσε βα α α α σμι ι
 παν σε βα α α σμι ε και ως μεν
 παρ θε ε νο ο ος φρο ο νι ι ι μη λαμ πα δη
 φο ρο ος ει ει ση η η η η λθες ε̣ εις τας αυ
 λα ας του ου ου Κυ ρι ι ι ου ου ου σου

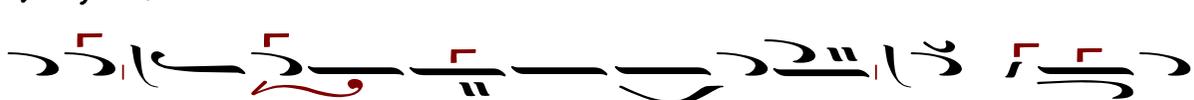
 ως δε Μα α αρ τυ υ υς αν δρει ει ει ει ει

 α α χα α ρι ι ιν ε ε λα α α

 βες α πε λα α α αυ νει ει ει ει ν πα σα

 α αν νο ο ο ο σον ε εξ αν θρω ω ω

 πων αλ λα και η μας τους υ μνου ου ου

 ουν τα α ας σε ψυ χι κων αλ γη δο ο

 ο νω ων ε λευ θε ε ε ε ε ρω ω ω σο

 ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ν ταις

 προς Θε ο ον ι ι κε σι ι ι αι αι αι αις

 σου

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

ᾠχος λπ Πά

^πχ ^π και αι νυ υ υν και α ει ^Δ και εις τους αι
 αι ω ω ωνας των αι ω ω ω νων Α α
 α μην ^π
^π Θε ο το κε συ ει η α μπελος η α
 λη θι νη ^Δ η βλα στη σα σα τον καρ πο ο
 ον της ζω ω ης ^π σε ι κε τευ ο με εν πρε
 σβευ ε Δε σποι να με τα της Α α θλη φο ρου ^π
 και παν των των Α γι ων ^Δ ε λε η θη ναι
 τα ας ψυ χα α ας η η η η μω ω ω
 ων ^π

Ἦχος πλ. β'

Ἐπιλογές παρά διαφόρων Διδασκάλων
ὑπό Βασιλείου Κιαμηλίδη

Ἦχος λπ. Πά

 Δοξα σοι τωδειξαν τι το φως δοξα εν
 υ ψι ιστοις Θεω και επι γης ει ρη η
 νη εναν θρωποις ευ δοκι α
 Υ μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε
 προ σκυ νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα
 ρι στου ου μεν σοι δι α την μεγα αλην σου
 δο ξαν

 Κυ υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι
 ε Θε ε Πα τερ παν το κρα τος Κυ ρι ε Υι

νοσ Κυ ρι ος ^Δ Ἰ η σουσ Χρι στοσ εις δο

ξαν Θε ου Πατροσ αμην π

^Π
π Καθ ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω

^Δ σε ^σ και αι νε σω το ο νομα σου εις τον αι

ω να ^Δ ^σ και εις τον αι ω να του αι ω

νοσ π

^Δ ^σ ^Π ^σ ⁺
π Κα τα ζι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με

⁺ ρα τα αυ τη α να μαρ τη τουσ φυ λα χθη

ναι η μας π

^Π
π Ευ λο γη τοσ ει Κυ ρι ε ο Θε οσ

⁺ των Πα τε ε ρων η μων ^Δ ^σ και αι νε τον και

δε δοξα σμενον το ο νο μα σου εις τους αι

ωνας α μην π

π Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ

η μας Δ κα θα περ η λ πι ι σα α μεν ε πι

σε π

π Ευ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ζο

ον με τα δι και ω μα τα σου (τρεις) π

π Κυ ρι ε κα τα φυ γη Δ ε γε νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω ει πα

Κυ ρι ε ε λε η σον με Δ ι α σαι την

ψυ χην μου Δ ο τι η μαρ τον σοι π

^Π
^π Κυ ρι ε προς σε κα τε φυ γον ^π δι ^Μ δα
^ο
^κ
^χ
^π ζο ον με ^π του ποι ει ν το θε λη η μα α σου
^Π
^σ
^Δ ὅ τι συ ει ο Θε ος μου ^π
^Π
^π Ὅ τι πα ρα σοι πη γη ζω ης ^Δ εν τω
^π φω τισου ο ψο με θα φως ^π
^Π
^π Πα ρα τει νο ντο ε λε ος σου ου τοις γι
^ε
^σ νω σκου σι σε ε ^π ἅ γι ος ο Θε ο ος Ἀ γι
^π ος ι σχυ ρος ^π Ἀ γι ος Ἀ θα να τος ε λε
^π η σον η μας (τρίς) ^π
^Π
^π Ἄ ο ζα Πα τρι ι και Υι ω και Ἀ γι ω
^π Πνευ μα τι ^π

 και νυ υ υν και α ει και εις τους

 αι ω νας των αι ω νων α μην

 Ἄ γι ος α θα να τος ε λε η σον η

 μας

Ἄσματικόν.

 Ἄ α γι ος ο ο ο Θε ο ο ο

 ος

 Ἄ α γι ος Ι ι ι σχυ ρο ο ο

 ος

 Ἄ Ἄ γι ο ος Α θα α α α να

 α α α α τος ε ε λε ε ε η η η σο

 ον η η η μα α α ας

Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργία.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ

ᾠχος π̣δ̣ Νη̣

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον

2.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

4.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

5.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

6.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον

ΕΤΕΡΑ

1.
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η η σον

2.
 Κυ ρι ε ε ε λε ε ε η η σον

3.
 Κυ ρι ε ε λε η η σον

4. ^Δ ^γ ^δ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^ζ ^η ^θ ^ι ^κ ^λ ^μ ^ν ^ξ ^ο ^π ^ρ ^σ ^τ ^υ ^φ ^χ ^ψ ^ω
 Κυ ρι ε ε ε λε η σο ο ον ^γ ^δ

5. ^Ν ^γ ^δ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^ζ ^η ^θ ^ι ^κ ^λ ^μ ^ν ^ξ ^ο ^π ^ρ ^σ ^τ ^υ ^φ ^χ ^ψ ^ω
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^γ ^δ

6. ^Ν ^γ ^δ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^ζ ^η ^θ ^ι ^κ ^λ ^μ ^ν ^ξ ^ο ^π ^ρ ^σ ^τ ^υ ^φ ^χ ^ψ ^ω
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ ^δ

7. ^Γ ^γ ^δ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^ζ ^η ^θ ^ι ^κ ^λ ^μ ^ν ^ξ ^ο ^π ^ρ ^σ ^τ ^υ ^φ ^χ ^ψ ^ω
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^δ

8. ^{Δ-Θ} ^γ ^δ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^ζ ^η ^θ ^ι ^κ ^λ ^μ ^ν ^ξ ^ο ^π ^ρ ^σ ^τ ^υ ^φ ^χ ^ψ ^ω
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^δ

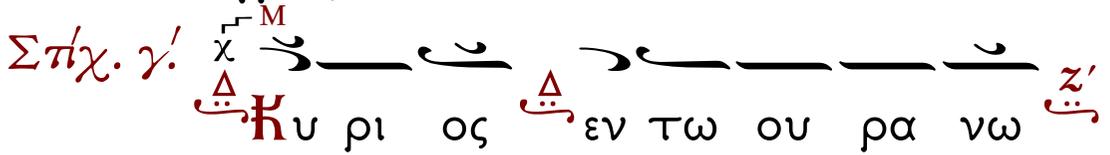
9. ^Δ ^γ ^δ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^ζ ^η ^θ ^ι ^κ ^λ ^μ ^ν ^ξ ^ο ^π ^ρ ^σ ^τ ^υ ^φ ^χ ^ψ ^ω
 Κυ ρι ε ε λε η σον ^γ ^δ

10. ^Ν ^γ ^δ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^ζ ^η ^θ ^ι ^κ ^λ ^μ ^ν ^ξ ^ο ^π ^ρ ^σ ^τ ^υ ^φ ^χ ^ψ ^ω
 Κυ ρι ε ε λε ε η σον ^π ^γ ^δ

11. ^Ν ^γ ^δ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^ζ ^η ^θ ^ι ^κ ^λ ^μ ^ν ^ξ ^ο ^π ^ρ ^σ ^τ ^υ ^φ ^χ ^ψ ^ω
 Κυ ρι ε ε λε ε ε η σον ^γ ^δ

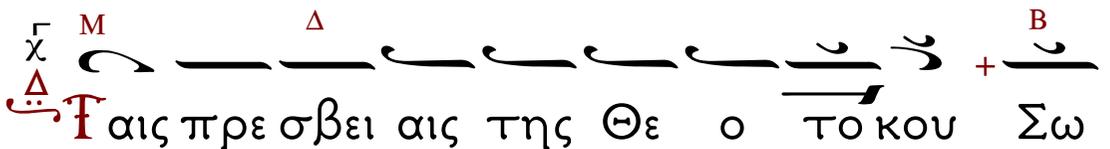
12. ^Ν ^γ ^δ ^α ^β ^γ ^δ ^ε ^ς ^ζ ^η ^θ ^ι ^κ ^λ ^μ ^ν ^ξ ^ο ^π ^ρ ^σ ^τ ^υ ^φ ^χ ^ψ ^ω
 Οι Κυ ρι ε ^γ ^δ

τερ σωσον ημας

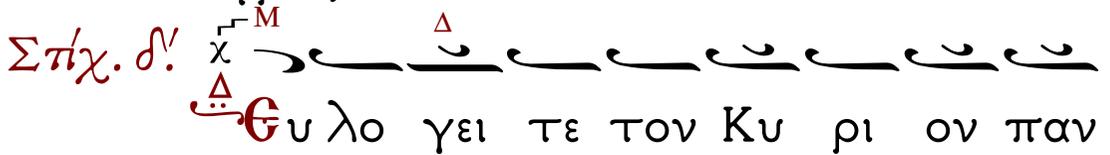
Σπχ. γ' Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρο νον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντων δε σπο ζει

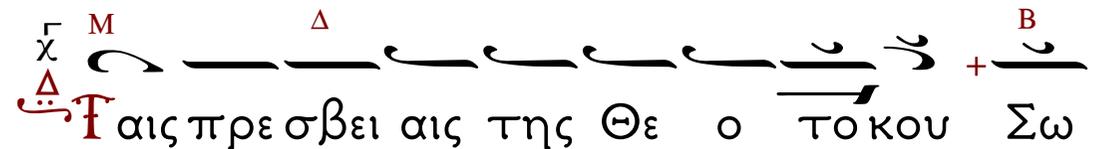
 Φαι σπρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

Σπχ. δ' Ευ λο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι τοπω

της δε σπο τει ας αυ του

 Φαι σπρε σβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσον ημας

 Ι α κω β βο η θος αυ του η ελ πικ

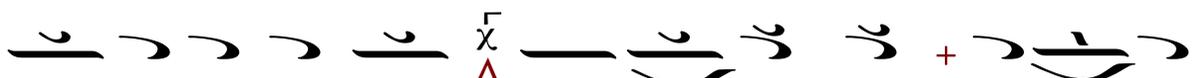
 αυ του ου ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

 του

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ο ος

 ψ α λ λ ο ν τ α σ σ ο ι α λ λ η λ ο υ ι α

 Σπ^χ. γ' **Γ** ο ν ποι η σαν τα τον ου ρ α

 ν ο ν και αι την γην την θ α λ α σ σ α ν και πα αν

 τα τα εν αυ τοις

 Γω σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν

 Α γι ι ι ο ις θ α αυ μα στο ο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Σπχ. δ. Βασιλευσει Κυριος εις τον

αιωνα ο Θεος σου Σιων εις γενε

αν και γενεαν

Γωσον ημας Υιε Θεου ο εν

Αγιι οις θαυμαστο ο ο ο ος

ψαλλοντας σοι αλληλουια

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγι

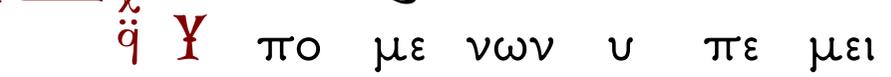
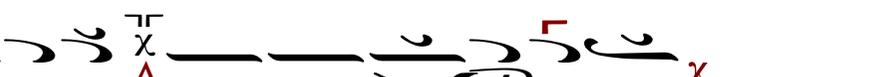
ω Πνευματι

Και νυν και αι και εις τους αι αι

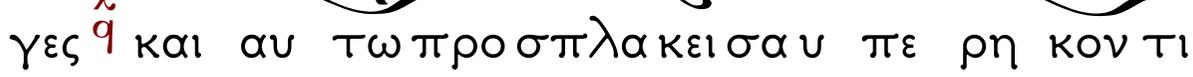
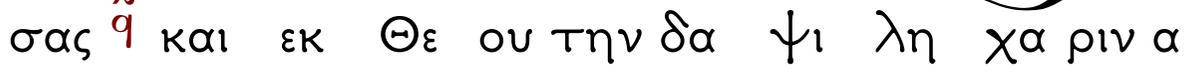
ωνας των αι αιωνων Αμην

^Γ ^Μ ^Δ
 Ο μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου ^Β α θνατος υ πα α α αρχων
^Μ
⁶ και κα τα δε ζα με νος δι α την η με
^Β τεραν σω τη ρι ι αν ^Δ σαρ κω θη η ναι ^{Ζ'}
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου ^Δ και α ει
^Δ ^Β παρ θε νου Μα ρι ας ^Δ α τρε ε πτω σ ε
^Μ ^Δ ^Γ
 ναν θρω πη σας ⁶ σταυ ρω θεις τε Χρι στε
^Δ ^Ν ^Μ
 ο Θε ος ^Δ θνα ατω θνα τον πα τη σας
^Γ ^Δ ^Μ
^Υ ^Δ ^{Ζ'} ^Δ
 ει εις ων ^Δ της Α γι ας Τρι α δος ^Δ συν
^Δ ^Β
 δο ζα ζο ο με νος τω Πα τρι ^Δ και τω Α
^Γ ^Δ
^Γ ^Μ ^Δ
 γι ω Πνευμα τι ⁶ σω σον η μα ^Δ α ας ^Δ

Ἀντίφωνον γ΄.

ᾠχος λη̇ Πα
 Υ πο με νων υ πε μει
 να τον Κυ ριον και προ σε σχεε μοι

Ἀπολυτίκιον ἦχος πλ. α΄

 Του εχ θρου τας ε νε δρας ρυ μη δι ε φυ
 γες και αυ τω προ σπλα κει σα υ πε ρη κον τι
 σας και εκ Θε ου την δα ψι λη χα ριν α
 πει λη φας α πο σο βειν εκ των πι στων
 παν τα κιν δυ νον δει νον και νο ο σους τας
 λυ μαινω ω δεις δι ο πρε σβευ ε τω Κυ ρι
 ω υ πε ρη μων Μα ρι να ε εν δο ο ζε ε
 ε ε

Εἰσοδικόν.

Ἦχος Δι

 ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν και προ
^B σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ω ω ω ω
 σον η μα ας Υι ε Θε ου ο εν Α γι ι
 ι οι σ θ α αυ μα στο ο ο ο ο ο
^M σοι αλ λη λου ι α

Ἀπολυτίκιον ἤχος πλ. α΄

^κ
^Γ
^κ
^ρ
 Του εχ θρου τας ε νε δρας ρυ μη δι ε φυ
^κ
^κ
^ρ
 γες και αυ τω προσπλακεισαυ πε ρη κον τι
^κ
^ρ
 σας και εκ Θε ου την δα ψι λη χα ριν α
^ν
^ρ
 πει λη φας α πο σο βειν εκ των πι στων
^κ
^ρ
 παν τα κιν δυ νον δει νον και νο ο σους τας
^Γ
^κ
^ρ
 λυ μαινω ω δεις δι ο πρε σβευ ε τω Κυ ρι
^Γ
^κ
^ρ
 ω υπε ρ η μων Μα ρι να ε ενδο ο ξε

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ,

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ᾠχος Δ̇ Δι̇

^πχ̇ ^N ^Δ
 Προστασια των Χριστιανων α
 καταισχυντε ^Γ ^Δ ^B ^Δ ⁺ ⁺ ⁺ ⁺
 μεσι τει α προς τον ποι
 η την αμεταθετε ^{6.} ^Δ ⁺ ⁺ ⁺
 μη παριδης ^Δ ⁺ ⁺ ⁺
 α μαρ
 τω λων δε η σεων φω νας ^Δ ⁺ ⁺ ⁺
 αλ λα προ φθα
 στονως α γα θη εις την βο η θει αν η ^π
^N ⁺ ^B ⁺ ⁺ ⁺ ⁺ ^{6.}
 μων των πι στως κραυ γα ζον των σοι ^{6.} ⁺ ⁺ ⁺
 τα
^N ⁺ ⁺ ⁺ ⁺
 χυ νον εις πρε σβει αν και σπευ στον εις ι
^Δ ⁺ ⁺ ⁺ ⁺ ⁺
 κε σι αν ^Δ ^B ^N ⁺ ⁺ ⁺ ⁺
 η προ στα τευ ου σα α α
^{z'} ⁺
 ει Θε ο το κε των τι μων των σε ε

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΟΝ ἈΝΑΓΝΩΣΜΑ ΠΕΜΠΤΗ ΙΕ', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Προκείμενον. ᾠχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. **3:23-29; 4:1-5**

Ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκλεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὅστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε· οὐκ ἔνι Ἰουδαῖος οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἔνι δοῦλος οὐδὲ ἐλεύθερος, οὐκ ἔνι ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραὰμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νήπιός ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς

προθεσμίας τοῦ πατρός. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἤλθεν τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικός, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Ἀλληλούϊα. (γ') Ἦχος δ'.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

Πληρωθήτω το στόμα ἡμῶν
 αἰνεσέως σου Κύριε ὁ πῶς ὑμνή-
 σωμεν τὴν δόξαν σου ὅτι ἠξίω-
 σάς ἡμᾶς τῶν ἀγίων σου μετὰ σchein
 μυστηρίων τῶν κρυφίων ἡμῶν
 ἐν τῷ σωαγιασμῷ ὀληντήν ἡ-
 μέραν μελέταν τὴν δικαίαν σου
 Ἀλληλουῖα Ἀλληλουῖα Ἀλλη-
 λουῖα αἰῶνα αἰῶνα

Εἶη τὸ ὄνομα.

ᾠχος Δι

^M
^χ ^Δ Ἀ α μ η ν ^Δ ^Ε ι η τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι
 ο υ ε υ λ ο γ η μ ε ν ο ν ^B α π ο τ ο υ ν υ ν κ α ι ε
 ω ς τ ο υ α ι ω ν ο ς (Δίς)

⁶ τ ο ο ν ο μ α Κ υ ρ ι ο υ ε ι η ε υ λ ο
 γ η μ ε ε ν ο ν ^{ζ'} α π ο τ ο υ ν υ ν κ α ι ε ω ς τ ο υ
 α ι ω ω ω ν ο ο ς

Τὸν Εὐλογοῦντα. Δ

^Δ τ ο ν ε υ λ ο γ ο υ ο υ ο υ ν τ α κ α ι α γ ι ι
 α ζ ο ν τ α η μ α ς ^Δ Κ υ ρ ι ε φ υ λ α τ τ ε ^Δ
 ε ι ε ι ε ι ς ^Δ π ο λ λ α ε ε τ η ^χ η η ^Δ

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου
www.melodos.com
ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη
Ἱεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.